

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-10/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SGM INFORMATIKA d.o.o. Split, Novakova 22, kojeg zastupa punomoćnik Elias Ernst, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Gajski, Grlić, Prka i partneri, Zagreb, Gundulićeva 15, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski zavod za hitnu medicinu, Zagreb, Planinska ulica 13, zastupan po punomoćniku Milku Križanoviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Križanović & partneri d.o.o., radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 20. veljače 2025.,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/562, urbroj: 354-02/8-24-5 od 27. studenog 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika od 27. studenog 2024. kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o poništenju javne nabave za grupu 1. broj: 20-24-EVV od 16. listopada 2024., naručitelja Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu Zagreb, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S 0F2-0004382, predmet nabave: računalna, komunikacijska i medicinska oprema, po grupama (kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, prema kriterijima cijene ponude u omjeru 80% te jamstvenog roka u omjeru 20%).

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj navodi da je u ponovljenom postupku naručitelj njegovu ponudu ocijenio neprihvatljivom jer cijena prelazi planirana odnosno osigurana novčana sredstva naručitelja iako je u prethodnom postupku njegova ponuda bila ocijenjena kao prihvatljiva a nije bila odbijena kao neprihvatljiva zbog nedostataka sredstava čime je naručitelj priznao da ima sredstva za odabir ponude tužitelja i sklapanja ugovora o javnoj nabavi. Ističe da se materijalne i pravne činjenice u pogledu njegove ponude, procijenjene vrijednosti

predmeta nabave i osiguranih sredstava u konkretnom postupku javne nabave nisu promijenile niti je bilo koja od stranaka dostavila dokaze u prilog suprotnom. Cijena ponude tužitelja iznosi 47.657,00 € bez PDV-a, nije mijenjana ni u prvotnom niti u ponovljenom postupku pregleda i ocjena ponuda. Isto tako procijenjena vrijednost predmeta nabave iznosi 239.700 €, za grupu 1. računalna i komunikacijska oprema 40.650 €, za grupu 2. medicinska oprema s programskom podrškom 199.050 € bez promjene. Ističe da je za grupu 2. medicinska oprema naručitelj donio odluku o odabiru u prvotnom postupku pregleda i ocjene ponuda s kojom je odabrana kao najpovoljnija u iznosu od 130.280 € pa je cijena odabrane ponude za 69.022 € niža od procijenjene u vrijednosti za grupu 2. pa naglašava da cijena njegove ponude i odabrane ponude u grupi 2. nije veća od ukupne procijenjene vrijednosti nabave. Smatra da je naručitelj povrijedio osnovna načela javne nabave, a tuženik prilikom donošenja rješenja povrijedio odredbe Zakona o javnoj nabavi i Zakona o općem upravnom postupku jer nisu utvrđene sve činjenice i okolnosti bitne za zakonito i pravilno rješenje u ovoj upravnoj stvari. Predlaže da Sud poništi rješenja tuženika, poništi odluku o poništenju postupka i naloži naručitelju da tužitelju naknadi troškove žalbenog postupka i troškove upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu smatra tužene navode neosnovanim. Ističe da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije propisao da će odbiti ponudu čija cijena prelazi planiranu odnosno osigurana novčana sredstva za nabavu te se poziva na odredbu članka 298. stavak 1. točka 9. Zakona o javnoj nabavi. U prvom postupku pregleda i ocjena ponuda tužiteljeva ponuda nije bila u poziciji da se u odnosu na nju utvrđuje ima li naručitelj osigurana sredstva odnosno može li osigurati dodatna novčana sredstva za odabir njegove ponude jer u tom postupku ponuda tužitelja nije bila ekonomski najpovoljnija ponuda. Ističe da je u ponovljenom postupku naručitelj postupio sukladno pravnom shvaćanju i primjedbama tuženika iz rješenja od 5. rujna 2024., te odbio dvije ponude koje nisu sukladne dokumentaciji o nabavi, te je preostala samo ponuda tužitelja čija je cijena veća od procijenjene vrijednosti nabave za grupu 1. predmeta nabave zbog čega je naručitelj zakonito poništio postupak temeljem članka 298. stavak 1. točka 9. Zakona što je i obrazložio. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu upućuje na točku 9. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i točku 11. Zapisnika u kojima je naveo razloge zbog kojih je ponuda tužitelja neprihvatljiva te razloge za poništenje za grupu 1. Poziva se na Zakon o javnoj nabavi te ističe da je kao naručitelj upravo postupio sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama jer je cijena jedine valjane ponude u grupi 1. predmeta nabave veća od procijenjene vrijednosti nabave za grupu 1. s obrazloženjem da naručitelj nema osigurana sredstva. U planu nabave kao i u dokumentaciji o nabavi predmetnog postupka propisano je da je predmet nabave podijeljen na grupe, određena je procijenjena vrijednost grupe 1. predmeta nabave te je taj iznos relevantan za ocjenu ima li naručitelj osigurana sredstva za sklapanje ugovora s ponuditeljem čija je ponuda veća od procijenjene vrijednosti nabave za grupu 1. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o poništenju za grupu 1., pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

7. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te odgovore na tužbu, kao i dokaze priložene spisu predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj ukazuje u tužbi. Ovo stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je pravilnom primjenom i tumačenjem mjerodavne odredbe članka 298. stavak 1. točke 9., a u vezi članka 3. točke 13. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16. i 114/22., dalje u tekstu: Zakon), osnovano zaključio da je odluka naručitelja od 16. listopada 2024. zakonita.

8. Navedena odluka o poništenju za grupu 1. donesena je u ponovljenom postupku u izvršenju ranijeg rješenja tuženika od 5. rujna 2024., kojom je povodom žalbe ovdje tužitelja, poništena ranija odluka o odabiru ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja Makromikro grupa d.o.o. Zagreb za grupu 1., te predmet vraćen naručitelju na ponovno postupanje. Naručitelj je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda za grupu 1., postupajući sukladno primjedbama iz ranijeg rješenja tuženika, utvrdio da ponude ranije odabranog i drugoplasiranog ponuditelja nisu sukladne dokumentaciji o nabavi, a cijena ponude tužitelja da prelazi procijenjenu vrijednost nabave za što naručitelj nema osigurana sredstva te je sukladno odredbi članka 298. stavak 1. točke 9. navedenog Zakona, donio odluku o poništenju postupaka za grupu 1.

9. Navedenom zakonskom odredbom propisano je da je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave ako je cijena najpovoljnije ponude veća od procijenjene vrijednosti nabave, osim ako javni naručitelj ima ili će imati osigurana sredstva.

10. Članak 3. točka 13. Zakona propisuje da je neprihvatljiva ponuda svaka ponuda čija cijena prelazi planirana, odnosno osigurana novčana sredstva naručitelja za nabavu ili ponuda ponuditelja koji ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta.

11. Nije sporno da se podaci o procijenjenoj vrijednosti nabave od objave nisu mijenjali što proizlazi iz dokumentacije o nabavi, plana nabave i njegovih izmjena, odnosno da je procijenjena vrijednost postupka javne nabave računalne komunikacijske i medicinske opreme 239.700 €, da je predmet nabave podijeljen u grupe, te za predmetnu grupu 1. procijenjena vrijednost 40.650 €. Također nije sporno da je cijena ponude tužitelja za predmetnu grupu 47.657 € bez PDV-a.

12. Obzirom na ovako neprijeporno utvrđeno činjenično stanje da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda utvrđeno da je cijena ponude tužitelja kao jedine valjane ponude u grupi 1. predmeta nabave veća od procijenjene vrijednosti nabave za grupu 1. a naručitelj nema osigurana sredstva, to je osnovano naručitelj takvu ponudu smatrao neprihvatljivom i donio odluku na koju ga obvezuje citirana odredba članka 298. stavak 1. točka 9. Zakona, a koji razlog sadrži kako odluka o poništenju tako i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda objavljen sa odlukom.

13. Pri tome za drugačiju odluku nije pravno odlučan prigovor da naručitelju preostaje dio osiguranih sredstava za grupu 2. jer kako to pravilno zaključuje i tuženik, dokumentacijom o nabavi je propisano da je predmet nabave podijeljen na grupe, određena je procijenjena vrijednost za grupu 1. predmeta nabave koji iznos je relevantan za ocjenu ima li naručitelj osigurana sredstva za sklapanje ugovora s ponuditeljem čija ponuda je veća od procijenjene za tu grupu, a naručitelj je i naveo da nema osigurana sredstva.

14. Sud ističe da predmetom ovoga spora ne može biti ocjena zakonitosti pravomoćnog rješenja tuženika od 5. rujna 2024., međutim Sud napominje pogrešnim

tumačenje tužitelja da je u prethodnom postupku njegova ponuda bila ocijenjena prihvatljivom u odnosu na procijenjenu vrijednost nabave za grupu 1. Ovo stoga jer je u prethodnom postupku ponuda tužitelja, uz još dvije ponude, ocijenjena valjanom, a ne prihvatljivom u smislu članka 298. stavak 1. točke 9. Zakona koja se odnosi na cijenu najpovoljnije ponude, što u prethodnom postupku ponuda tužitelja nije niti bila. Naručitelj je u odnosu na tužitelja navedenu zakonsku odredbu primijenio u ponovljenom postupku u kojem je ponuda tužitelja kao jedina preostala bila najpovoljnija ponuda pa kako je kao takva veća od procijenjene vrijednosti nabave za predmetnu grupu, to je naručitelj bio obavezan sukladno navedenoj zakonskoj odredbi poništiti postupak javne nabave za predmetnu grupu nabave.

15. Za drugačiju odluku nije od utjecaja prigovor usmjeren na nedostatno obrazloženje osporenog rješenja obzirom da se obveza obrazlaganja odluka ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, već opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnostima konkretnog slučaja i prirodi stvari, s tim da u obrazloženju moraju biti navedeni jasni i argumentirani razlozi na kojima je donesena odluka utemeljena, čemu je u konkretnom slučaju udovoljeno jer je u osporenom rješenju tuženik naveo pravno odlučne razloge kojima se rukovodio ocjenjujući zakonitom odluku naručitelja.

16. Slijedom izloženog, proizlazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo razloge sukladno članku 425. stavku 3. Zakona, a imajući u vidu da tužitelj i u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi, to ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

17. Nastavno, kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, to je sukladno odredbi članka 147. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24.) odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

18. Imajući u vidu sve navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 116. stavak 1. i članka 148. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 20. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Broj zapisa: **9-30873-5fbfc**

Kontrolni broj: **0235a-2df66-f6304**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Arma Vagner-Popović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.